

מנוחה ושמחה אור ליהודים
יום שבתון יום מוקדשים
שומרו וזכרו המה מעידים
כי לששה כל בראים ועומדים

שמי שמים ארץ וימים
כל צבא מרום גבוהים ורמים
תנין ואדם וחיית ראמים
כי ביה יי צור עולמים

הוא אשר דבר לעם סגלתו
שמור לקדשו מבאו ועד צאתו
שבת קדש יום חמדתו
כי בו שבת אל מכל מלאכתו

במעות שבת אל יחליצך
קום קרא אליו יחיש לאמצך
נשמת כל חי וגם נעריצך
אכול בשמחה פי כבד רצך

במשנה לחם וקדוש רבה
ברוב מטעמים ורוח נדיבה
יזכו לרב טוב המתענגים בה
בביאת גואל לחיי העולם הבא

צור משלו אכלנו, ברכו
אמוני,
שבענו והותרנו כדבר ה':

הזן את עולמו, רוענו אבינו,
אכלנו מלחמו, ומיינו שתינו.
על כן נודה לשמו, ונהללו
בפינו,
אמרנו וענינו, אין קדוש כה':

בשיר וקול תודה, נברך
לאלהינו,
על ארץ חמדה טובה,
שהנחיל לאבותינו.
ומזון וצדה, השביע לנפשנו,
חסדו גבר עלינו, ואמת ה':

רחם בחסדך, על עמך צורנו,
על ציון משכן כבודך,
זבול בית תפארתנו.
ובן דוד עבדך, יבא ויגאלנו,
רוח אפיו, משיח ה':

יבנה המקדש, עיר ציון
תמלא,
ושם נשיר שיר חדש, וברננה
שם נעלה.

הרחמן הנקדש, יתברך
ויתעלה,
על כוס יין מלא, כברכת ה':

**נגילה הללו יה נגילה, בא
זמן הגאולה.**

**אל שדי קבץ נדתי יידי
וגרש משנאי,
נפשי בהם געלה.**

**שלח לי בן ישי גואלי ובנה
לי היכלי,
באויבי עשה כלה.**

**רחמן חוס על עם לא אלמן,
שלח ציר נאמן,
יבשר עם סגלה.**

**חזק זכור זרע יצחק וקצצם
ממרחק,
וינסדר שיר ותהלה.**

**אשר בחר בנו מכל העמים
ונתן לנו את תורתו**

כי הרבית טובות אלי,
כי הגדלת חסדך עלי.

ומה אשיב לך והכל שלך,
לך השמים אף ארץ לך..
ואנחנו עמך וצאנך
וחפצים לעשות רצונך.

וזכני לגדל בנים ובני בנים
חכמים ונבונים
אוהבי ה' יראי אלוקים
אנשי אמת
זרע קודש בה' דבקים
ומאירים את העולם
בתורה
ומעשים טובים ובכל
מלאכת עבודת הבורא

זכרני נא, זכרני נא, וחזקני נא,
אך הפעם הזה האלוקים, אך
הפעם הזה.
זכרני נא, זכרני נא, וחזקני נא,
אך הפעם הזה האלוקים, אך
הפעם הזה.

ואינקמה, נקם אחת משתי
עיני,

נקם אחת משתי עיני
מפלישתים.

מה ידידות מנוחתך, את שבת
המלכה.
בן נרוץ לקראתך, בואי כלה
נסוכה.
לבוש בגדי חמודות, להדליק נר
בברכה.

ותכל כל העבודות, לא תעשו
מלאכה:
להתענג בתענוגים. בברורים
ושליו ודגים:

מערב מזמינים כל מיני
מטעמים.

מבעוד יום מוכנים תרנגולים
מפטמים.
ולערך כמה מינים, שתות ינות
מבשמים.

ותפנוקי מעדנים, בכל שלש
פעמים:
להתענג בתענוגים. בברורים
ושליו ודגים:

נחלת יעקב יירש, בלי מצרים
נחלה.
ויכבדוהו עשיר ורש, ותזכו
לגאולה.
יום שבת אם תשמרו; והייתם
לי סגלה.
ששת ימים תעבדו, ובשביעי
נגילה:
להתענג בתענוגים. בברורים
ושליו ודגים:

חפציה אסורים, וגם לחשוב
חשבונות.

הרהורים מתרים, ולשדר
הבנות.
ותנוק ללמדו ספר, למנצח
בנגינות.

ולהגות באמרי שפר, בכל פנות
ומחנות:
להתענג בתענוגים. בברורים
ושליו ודגים:

הלוכך תהא בנחת, עונג קרא
לשבת.
והשנה משבחת, כדת נפש
משיבת.
בן נפשי לך ערְגה, ולנוח
בנחת.

כשושנים סוגה, בו ינוחו בן
ובת:
להתענג בתענוגים. בברורים
ושליו ודגים:

מעין עולם הבא, יום שבת
מנוחה.

כל המתענגים בה; יזכו לרוב
שמחה.
מחבלי משיח, יצלו לרוחה.
פדותינו תצמיח, ונס יגון
יאנחה:

**וזכנו לקבל שבתות מתוך
רב שמחה, ומתוך עושר
וכבוד ומתוך מיעוט עוונות,
ותן בנו יצר טוב לעבדך
באמת ובראה ובאהבה**

ירדנו לירוחם לשתות פחית של
צהריים

במרכז המסחרי המאובק
התענוג מתחיל בהליכה איטית
שקולה ומדודה
כמו טורבו מאופק

השרירים החבוטים מהנסיעה
הארוכה
משתחררים בתענוג בכל הגוף

משתרגים ומתמתחים ונעשים
קשוחים ברוח
שמצליף אבק וחום על הפרצוף

וכל העניין
הוא לשתות משהו קר
בלב מדבר

העיירה עושה את עצמה
מתנמנת
אותנו זה אפילו לא מצחיק
חוצים ברחבה בכמו חגיגות
סמויה
עוזבים לשמש שתעיק

צרור נקישות טמבור עוצר אותנו
כאחד
נימה וחצי מהצל

עומדים בשמש לא ניד, לא זיע,
מחכים
נימה וחצי מהצל

וכל העניין....

עודנו עומדים לא זיע, לא ניד
נימה וחצי מהצל
כשאיזו מקומית פתאום נועצת
אף בשמש

ופה שבאוזנינו ממלל

תראו תראו את ה"גארי
קופרים" האלה
"קלינט איסטוודים" דמי קולו,
"יענו" בזים לשרב

הגיע הזמן שכבר תוציאו את
הלשון הארוכה שלכם
מתרבות המערב

וכל העניין....

נימה וחצי מהצל, אנחנו סובבים
ונעים באטיות מיריבית
חוצים שקולים את הרחבה של
המרכז המסחרי המאובק
ונכנסים אל המכונית

אחר הצהריים נגביים, מה
עכשיו? לאן נוסעים?
מכחכים בגרון

אולי נספיק עוד להרוג תורכי
קטן של ערב
במצפה רמון!